

เอกสารประกอบการอบรม ส่วนที่ 1 วิชาโครงสร้างข้อมูล

ค่ายคอมพิวเตอร์โอลิมปิก สอวน. ค่าย 2 2/2567 ศูนย์โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย - มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ระหว่างวันที่ 10 - 25 มีนาคม 2568

โดย

สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ส่วนที่ 1: โครงสร้างข้อมูล

ผศ.ดร.วิรัตน์ จารีวงศ์ไพบูลย์ อาจารย์ นุชชากร งามเสาวรส

เค้าโครงการอบรม

- ทบทวนการใช้ pointer และ array ในภาษา C++
- ข้อมูลนามธรรม
- Linear Data Structure
  - List, Stack, Queue
- Recursion
- Non-Linear Data Structure
  - Tree, Binary Tree, Binary Search Tree, Binary Heaps Tries, Graph, Hashing

ทบทวนการใช้ Pointer และ Array

Terms ที่เกี่ยวข้อง กับหน่วยความจำ

- variable name
- variable
- value
- address เลขฐานสองที่ ระบบปฏิบัติการใช้เพื่อระบุตำแหน่ง ของหน่วยความจำใน RAM

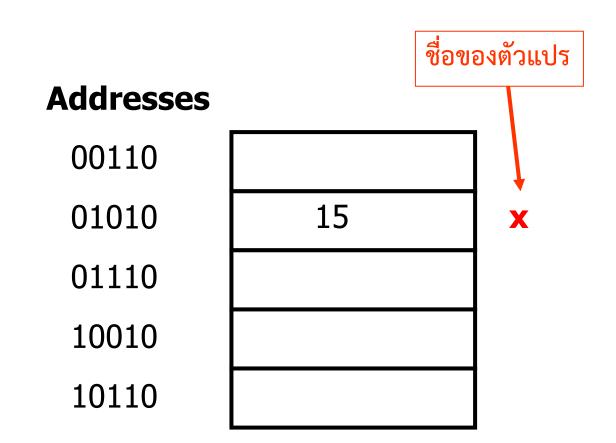
Terms ที่เกี่ยวข้อง กับหน่วยความจำ

Addresses

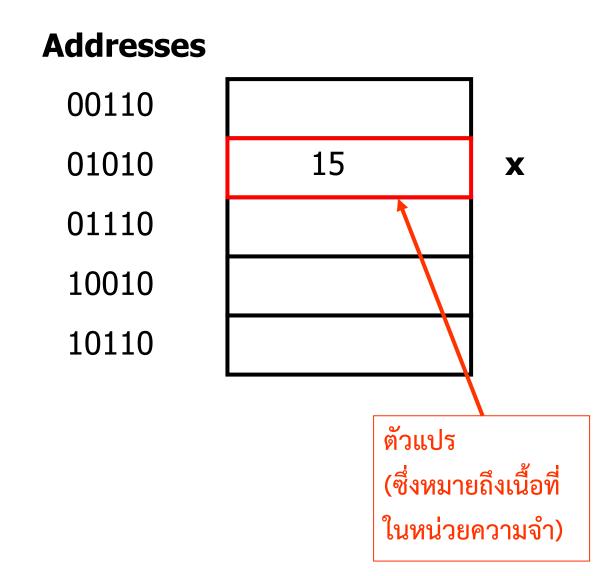
00110	
01010	15
01110	
10010	
10110	

X

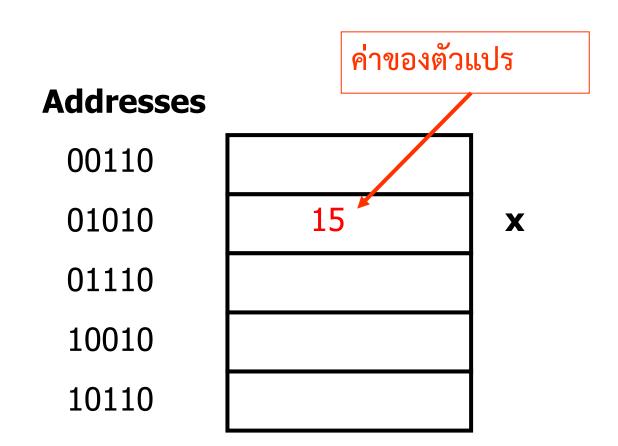
Terms ที่เกี่ยวข้อง กับหน่วยความจำ (Variable name)

Terms ที่เกี่ยวข้อง กับหน่วยความจำ (Variable)

Terms ที่เกี่ยวข้อง กับหน่วยความจำ (Value)

• • • • • • • • •

10

ตำแหน่งของ ตัวแปร

Addresses

00110

Terms ที่เกี่ยวข้อง กับหน่วยความจำ (Address)

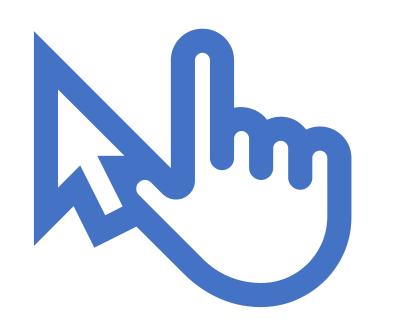
010100111010010

10110

15

ลักษณะของตัวแปร

- ตัวแปร (variable) เป็นตำแหน่งใน หน่วยความจำ
- เมื่อตัวแปรถูกใช้ในโปรแกรม จะมีความหมาย ต่างกันขึ้นกับว่าตัวแปรนั้นอยู่ด้านซ้ายหรือ ด้านขวาของ assignment statement
- ถ้าตัวแปรอยู่ทางด้านซ้ายของ assignment statement ตำแหน่งของตัวแปรจะถูกใช้
- ถ้าตัวแปรไม่ได้อยู่ทางด้านซ้ายของ assignment statement ค่าที่เก็บในตำแหน่ง นั้นจะถูกใช้
- <u>ตัวอย่าง</u> a = b; /* ค่าที่เก็บในตำแหน่ง b จะถูกนำไปใส่ที่ตำแหน่ง ของตัวแปร a */

Pointers

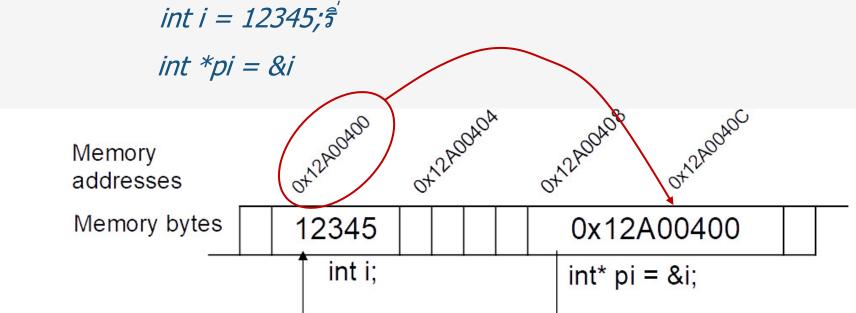
- A *pointer* หมายถึงตัวแปรที่เก็บค่า address หรือตำแหน่งใน หน่วยความจำ
- การประกาศตัวแปร pointer ต้องกำหนดชนิดของข้อมูลที่จะเก็บใน ตำแหน่งที่ pointer เก็บอยู่ เช่น

```
int *pi; /* a pointer to an integer */
float *pf; /* a pointer to a float number */
char *pc; /* a pointer to a character */
```

การกำหนดค่าเริ่มต้นของ pointer

- ในการประกาศตัวแปร pointer เราไม่ควรปล่อยให้ตัวแปร pointer มีค่าที่ อาจทำให้ผิดพลาด
- เราจึงควรกำหนดค่า address เริ่มตันให้กับตัวแปร pointer ด้วยการใช้ address-of operator (&)

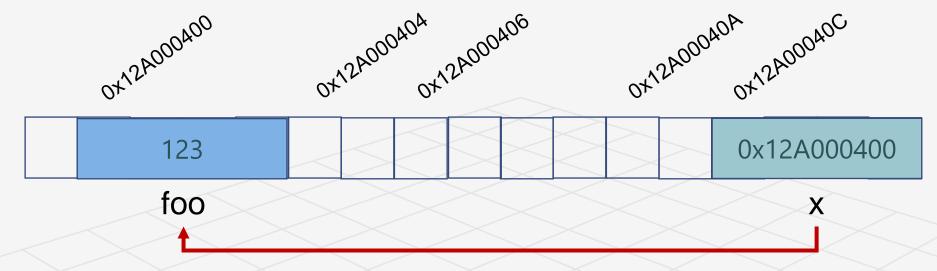

The address-of(&)operator

ใน C เราสามารถเอา address ของตัวแปรเพื่อนำมาใช้งานโดยใช้ "&" operator.

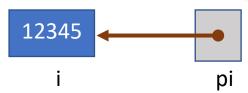
```
int *x;
int foo = 123;
x = &foo;  //&foo means "the address of foo"
```

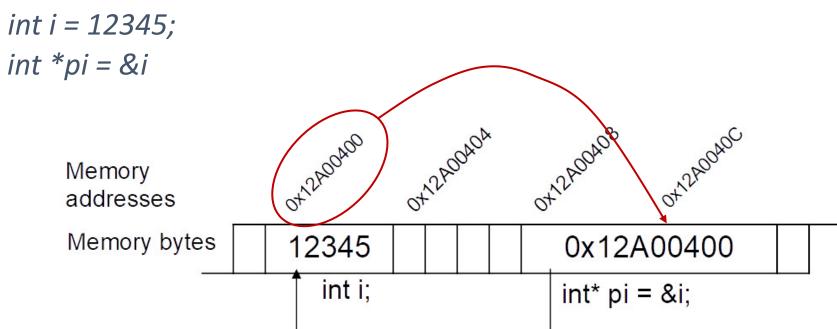

การกำหนดค่าเริ่มต้นของ pointer

• เราสามารถประกาศตัวแปร pointer พร้อมใส่ค่า address ในตัวแปร pointer ด้วยการใช้ address-of operator (&)

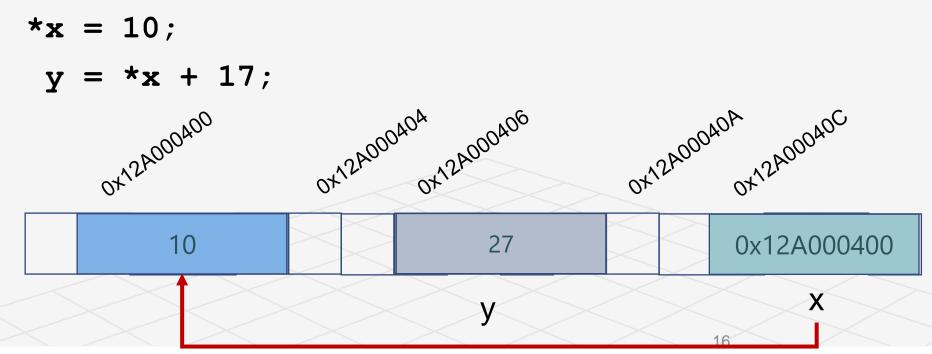

The * (dereference) operator

x is a pointer to an integer.

You can use the integer kept in a memory address which x points to in a C++ expression like this:

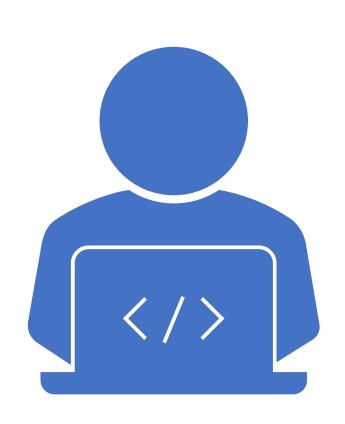
Arrays

- address ของอะเรย์ก็คือ address ของข้อมูลตัวแรกในอะเรย์
- ชื่ออะเรย์ (array name) ที่ไม่มี index กำกับจะบอกตำแหน่งของอะเรย์
- address ของอะเรย์สามารถ assign ให้กับ pointer โดยใช้ชื่อของอะเรย์
- ชื่ออะเรย์ (array name) ไม่เป็น pointer เพราะ address ของอะเรย์ไม่สามารถ เปลี่ยนแปลงได้ (address ที่เก็บใน pointer สามารถเปลี่ยนได้).

a[0];
a[0] a[1] a[2] a[3] a[4] a[5] a[6] a[7] a[8] a[9]

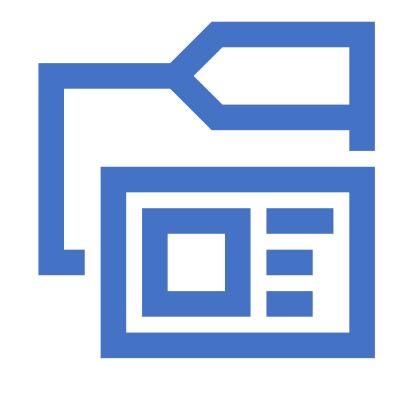
The [ ] Operator

- [] ใช้ระบุช่องของข้อมูลในอะเรย์ เช่น nums[3] ให้ค่าเช่นเดียวกับ *(nums + 3).
- การคำนวณหา address จาก nums + 3 ทำได้โดย
  - หาชนิดของข้อมูลที่ nums เก็บอยู่
  - นำขนาด (bytes) ของชนิดข้อมูลนั้นคูณด้วย 3
  - นำผลคูณที่ได้บวกกับ address ที่เก็บอยู่ใน nums
- เมื่อได้ address ที่เป็นผลลัพธ์ ก็จะเข้าไปหาข้อมูลที่ address นี้ได้

หน่วยความจำพลวัต (Dynamic Memory)

การจัดสรรแบบพลวัต (dynamic allocation) ในภาษา C/C++ หมายถึง การจองหรือขอใช้เนื้อที่หน่วยความจำโดย โปรแกรมเมอร์เป็นผู้ร้องขอเมื่อต้องการใช้เนื้อ ที่

The Heap

- The *heap* เป็นส่วนหนึ่งของ RAM ที่ถูก กันไว้สำหรับการใช้งานของโปรแกรม
- เมื่อโปรแกรมมีการใช้หน่วยความจำใน ส่วนของ heap เราเรียกส่วนของ heap ที่ถูกใช้ว่า dynamically-allocated memory.

การขอเนื้อที่ ใน Heap

- เป็นการขอเนื้อที่ระหว่างที่โปรแกรมทำงานอยู่
- มักจะใช้กับการขอเนื้อให้ strings arrays หรือ structures
- ฟังก์ชันที่ใช้ในการขอ / คืน เนื้อที่แบบ dynamic ใน heap คือ
  - new ขอเนื้อที่ในหน่วยความจำ แต่ไม่ได้มีการเซตค่า เริ่มต้น
  - delete คืนเนื้อที่ให้กับหน่วยความจำ

new operator

new operator เป็นการขอจองเนื้อที่ใน heap

ถ้าเนื้อที่ว่างเพียงพอก็จะจองเนื้อที่ให้ และส่งตำแหน่ง

(address) ของหน่วยความจำไปให้กับตัวแปรพอยเตอร์

Syntax to use new operator

pointer-variable = new data-type;

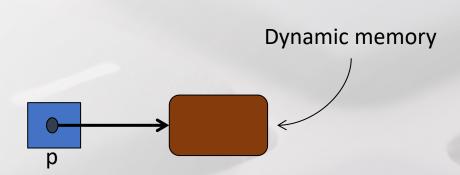
Where:

pointer-variable is the pointer of type data-type.

data-type could be any built-in data type including array or any user defined data types including structure and class.

Examples

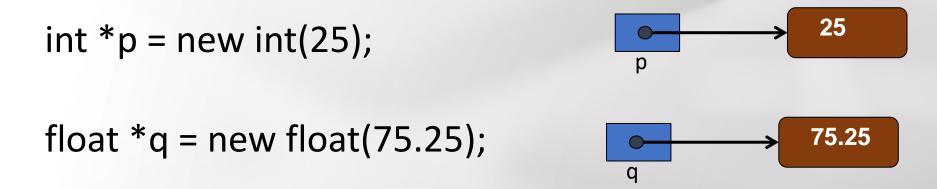
```
// Pointer initialized with NULL
// Then request memory for the variable
       int *p = NULL;
        p = new int;
OR
// Combine declaration of pointer
// and their assignment
       int *p = new int;
```

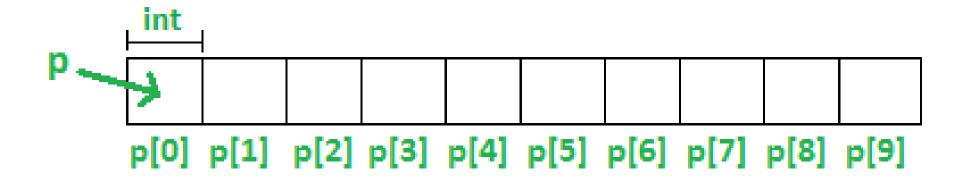

Initialize memory

• ในการใช้ **new** operator เราสามารถกำหนดค่าเริ่มต้นให้กับตัวแปรได้ด้วยคำสั่ง pointer-variable = **new** data-type(value);

• Example:

การขอเนื้อที่สำหรับ Dynamic Arrays

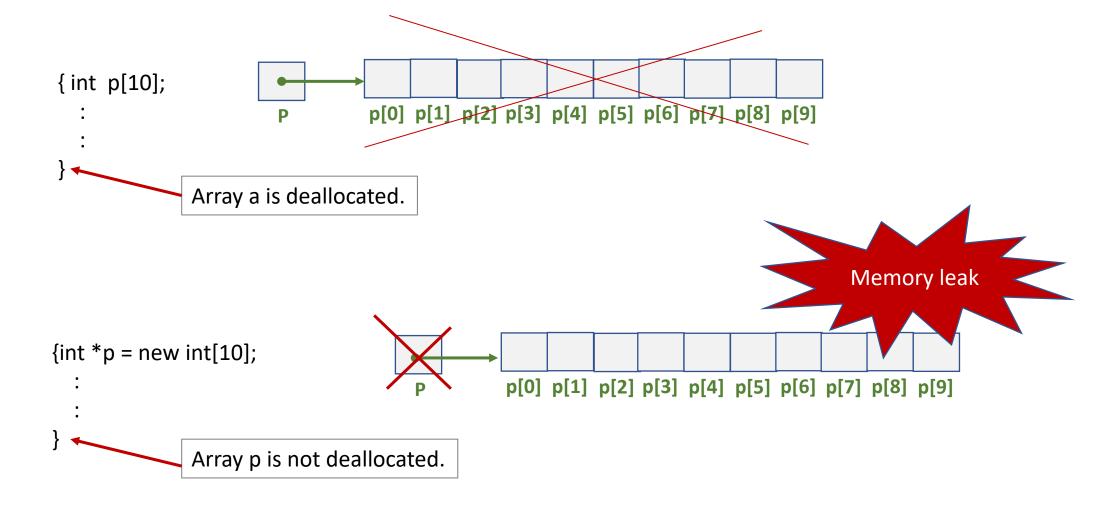
pointer-variable = new data-type[size];

• Example: int *p = new int[10]

การประกาศตัวแปร array VS new operator?

```
    Example
        int p[10];
        int *p = new int[10];
```

Example

Memory Leak

- เมื่อฟังก์ชันทำงานจบ เนื้อที่ของตัวแปรทุกตัวในฟังก์ชัน และค่าที่ ตัวแปรเก็บอยู่จะถูกคืนไป (p)
- address ของ dynamic array ก็หายไปด้วย ทั้งๆ ที่ dynamic array ยังไม่ถูกคืนเนื้อที่ และเนื้อที่ส่วนนี้จะไม่สามารถนำกลับมา ใช้ได้อีก
- ปัญหานี้เรียกว่า *memory leak (*จะเกิดขึ้นขณะที่โปรแกรม ทำงาน และหายเมื่อโปรแกรมทำงานจบ)
- ถ้าโปรแกรมปล่อยให้เกิด memory leaks อาจทำให้พื้นที่ในส่วน ของ heap memory ถูกใช้งานจนหมดและโปรแกรมไม่สามารถ ทำงานต่อได้
- ปัญหา Memory leak สามารถป้องกันได้

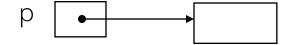
การคืนเนื้อที่ใน heap

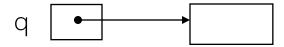
เพื่อป้องกันการเกิด memory leak เราควรคืนเนื้อที่ให้กับระบบเมื่อไม่ใช้งานเนื้อที่นั้นแล้ว

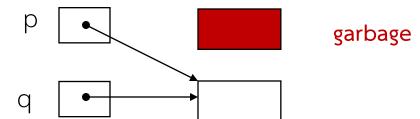
p = **new int**;

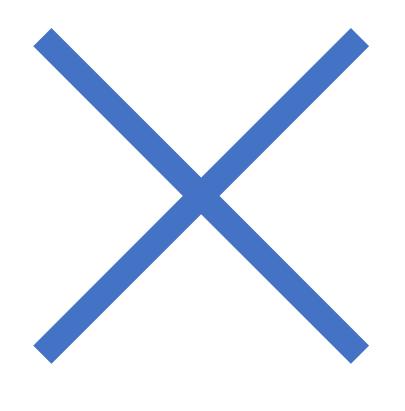
q = **new int**;

p = q;

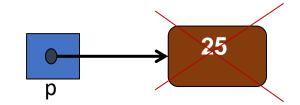

delete operator

• Syntax:
 delete operator จะคืนเนื้อที่หน่วยความจำตำแหน่งที่ตัว
 แปร p ชื้อยู่ เนื้อที่ที่คืนไปนั้น ระบบจะ
 สามารถนำกลับมาใช้ได้อีก

Examples: delete p; delete q;

การคืนเนื้อที่สำหรับ dynamic array

```
// Release block of memory

// pointed by pointer-variable
delete[] pointer-variable;

Example:

// It will free the entire array

// pointed by p.

Delete [] p;

P p[0] p[2] p[3] p[4] p[5] p[6] p[7] p[8] p[9]
```

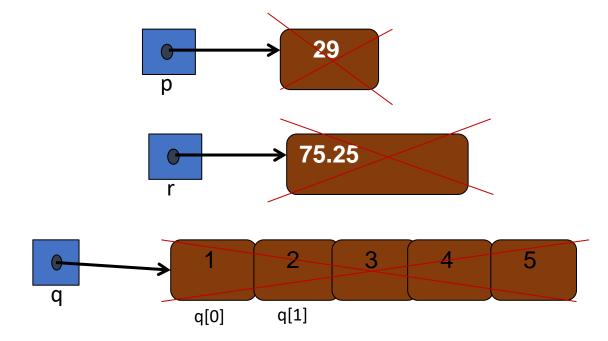
Example

```
int main () {
         // Pointer initialization to null
         int* p = NULL;
         // Request memory for the variable using new operator
         p = new(nothrow) int;
         if (!p)
                  cout << "allocation of memory failed\n";</pre>
         else
               // Store value at allocated address
                  *p = 29;
                  cout << "Value of p: " << *p << endl;
```

```
// Request block of memory
// using new operator
float *r = new float(75.25);
cout << "Value of r: " << *r << endl;
// Request block of memory of size n
int n = 5;
int *q = new int[n];
```

```
for (int i = 0; i < n; i++) q[i] = i+1;
cout << "Value store in block of memory: ";</pre>
for (int i = 0; i < n; i++)
          cout << q[i] << " ";
// freed the allocated memory
delete p;
delete r;
// freed the block of allocated memory
delete[] q;
return 0;
```

int q[5]

การหลีกเลี่ยงปัญหา Memory Leak

เมื่อต้องการเปลี่ยน address ที่เก็บอยู่ใน pointer ให้คิดก่อนว่า address ที่เก็บอยู่ถูกใช้สำหรับ dynamically-allocated memory หรือไม่

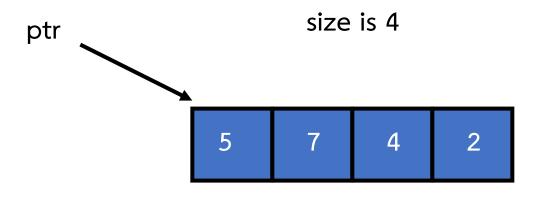
ถ้าใช่ (และเนื้อที่นั้นไม่ถูกใช้งานแล้ว) ใช้คำสั่ง delete คืนเนื้อที่ ก่อนที่จะเปลี่ยนค่า address ใน pointer

ขนาดของอะเรย์ ?

ขนาดของอะเรย์ควรเป็นเท่าไร?

- ถ้ากำหนดขนาดเล็กเกินไป ก็อาจจะไม่พอ
- ถ้ากำหนดขนาดใหญ่เกินไป และเนื้อที่ถูกใช้เพียงเล็กน้อย
   ก็จะเสียเนื้อที่โดยเปล่าประโยชน์
- วิธีที่ดีที่สุดคือ เริ่มอะเรย์จากขนาดเล็กๆ และขยายขนาด
   เมื่อมีข้อมูลมากขึ้นเรื่อยๆ
- วิธีข้างต้นไม่สามารถทำได้โดยใช้อะเรย์ที่กำหนดขนาด ล่วงหน้า แต่สามารถทำได้โดยใช้ pointers และการขอ เนื้อที่แบบ dynamic

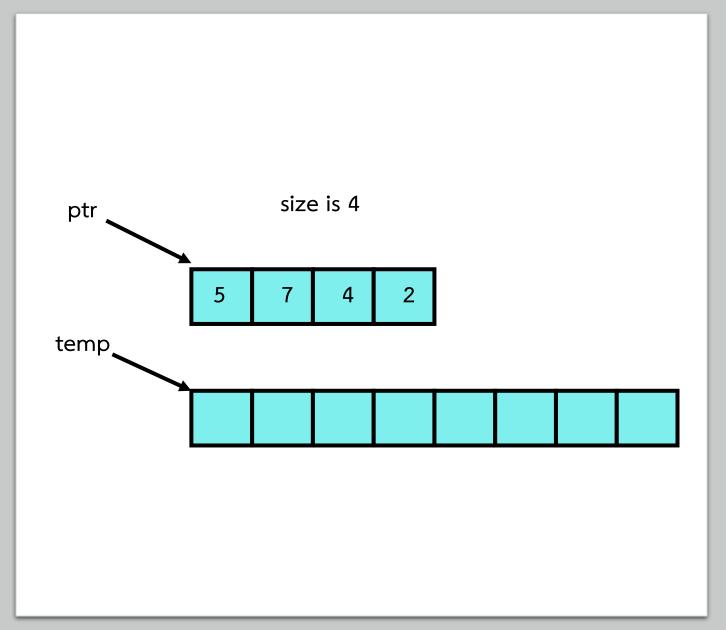
การขยายขนาด ของอะเรย์

สมมติว่า array ถูกใส่ข้อมูลจนเต็ม และจะมีข้อมูลที่มาใส่อีก จึงต้องขยายขนาดของอะเรย์

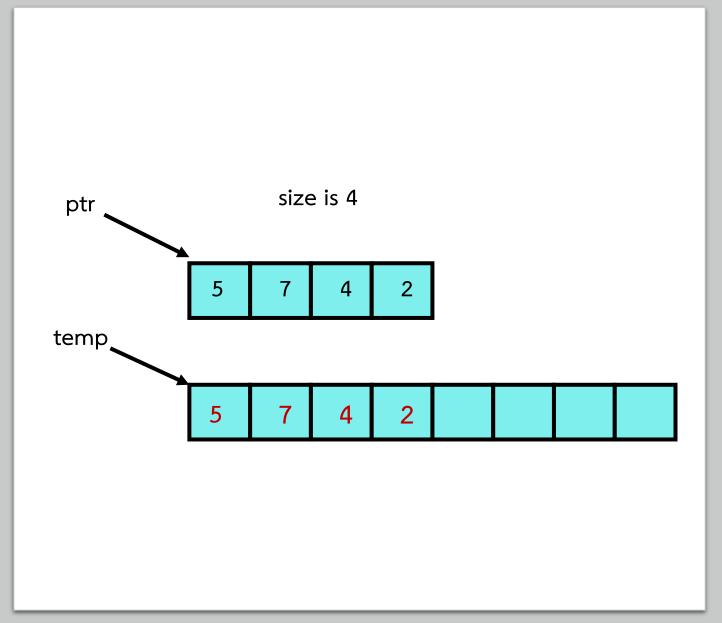
ขั้นที่ 1 : ขอเนื้อที่ใหม่ที่มี พื้นที่เป็น 2 เท่า ของพื้นที่เดิม

int *temp = new int[2*size];

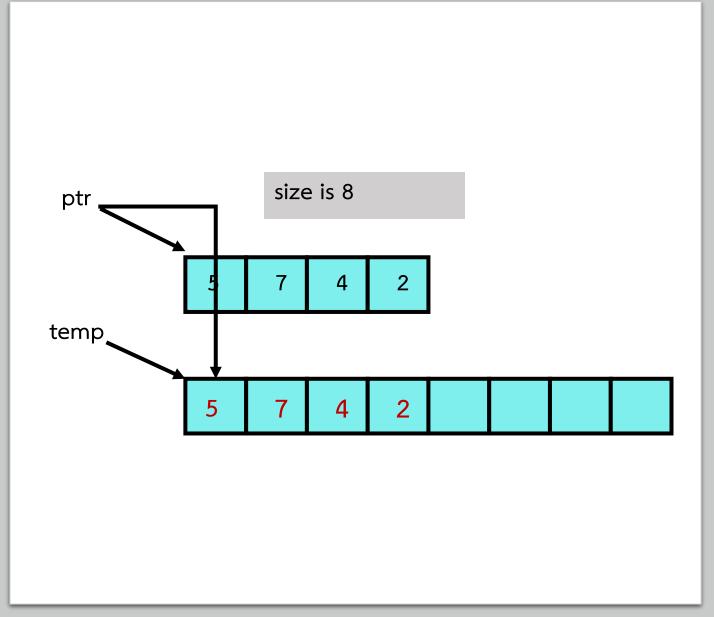
ข**้นที่ 2** : คัดลอกข้อมูลเดิม ไปยังเนื้อที่ใหม่

```
for ( int i = 0; i < size; i++ )
temp[ i ] = ptr[ i ];
```


ขั้นที่ 3 : คืนเนื้อที่ของพื้นที่ เดิมให้กับ heap และเปลี่ยนขนาด ของ size ใหม่

free(ptr);
ptr = temp;
size = size *2;

ข้อมูลนามธรรม (Data Abstraction)

- Data Type
- Data Structure
- Abstract Data Type

ชนิดของข้อมูล (Data Type)

ชนิดของข้อมูล คือ ช่วงของค่าที่ตัว แปรสามารถใช้ได้

- นอกจากชนิดของข้อมูลจะบอก ถึงช่วงของข้อมูลแล้วยังบอกถึง สิ่งที่สามารถกระทำได้กับข้อมูล นั้น ๆ (operations)
- ชนิดของข้อมูลโดยทั่วไปแล้วจะ
   แตกต่างกันในแต่ละภาษา
   โปรแกรม
- ตัวอย่างของชนิดของข้อมูล
   ได้แก่

integer ชนิดของข้อมูลที่มี
ค่าเป็นตัวเลขจำนวนเต็ม มักจะ
มีอยู่ในทุกภาษาโปรแกรม

boolean ชนิดของข้อมูลที่ เป็นจริงหรือเท็จมีในบางภาษา เท่านั้น

string ชนิดของข้อมูลที่ เก็บข้อความหรือตัวอักษรตั้งแต่ 1ตัวขึ้นไป

โครงสร้างข้อมูล (Data Structures)

โครงสร้างข้อมูลเป็นที่เก็บข้อมูลหลาย ๆ ตัวไว้ด้วยกัน โดยที่ข้อมูล เหล่านั้นอาจจะเป็นข้อมูลที่มีชนิดเดียวกันหรือต่างชนิดกันก็ได้ มักมี อยู่ในทุกภาษาโปรแกรม ตัวอย่างเช่น

array เป็นโครงสร้างข้อมูลที่เก็บข้อมูลชนิดเดียวกันไว้ด้วยกัน record เป็นโครงสร้างข้อมูลที่เก็บข้อมูลต่างชนิดกันหรือชนิด เดียวกันไว้ด้วยกัน

ข้อมูลนามธรรม (Abstract Data Type)

ข้อมูลนามธรรม เป็นชนิดของข้อมูลหรือโครงสร้างข้อมูลที่ไม่มีอยู่ในภาษาโปรแกรม ผู้เขียนโปรแกรมสามารถสร้างขึ้นมา เพื่อแก้ปัญหาโดยยังไม่ต้องคำนึงว่าจะเขียนเป็นโปรแกรมอย่างไร เมื่อมีการสร้างหรือกำหนดขึ้นมาผู้สร้างจำเป็นต้องกำหนด สิ่งที่สามารถจะกระทำได้ (operations) กับข้อมูลที่สร้างใหม่นี้ด้วย

Example: Set

สมมติให้ A, B และ C มีชนิดเป็นเซตของตัวเลขจำนวนเต็ม

EMPTYSET(A) ทำให้เซต A กลายเป็นเซตว่าง

UNION(A,B,C) ทำการ union เซต A กับ เซต B ให้ผลลัพธ์อยู่ในเซต C

SIZE (A) ส่งกลับขนาดหรือจำนวนสมาชิกของเซต A

ทำไมต้องสร้างข้อมูลนามธรรม

เราไม่สามารถที่จะออกแบบภาษา
โปรแกรมที่ประกอบไปด้วย ชนิดของ
ข้อมูลที่สามารถแก้ไขปัญหาได้ทุก
ปัญหาในโลก

ในแต่ละภาษาโปรแกรมมีเพียงชนิด ของข้อมูลหรือโครงสร้างของข้อมูล หลักๆ ซึ่งบางครั้งไม่เพียงพอในการ แก้ปัญหาที่ซับซ้อน

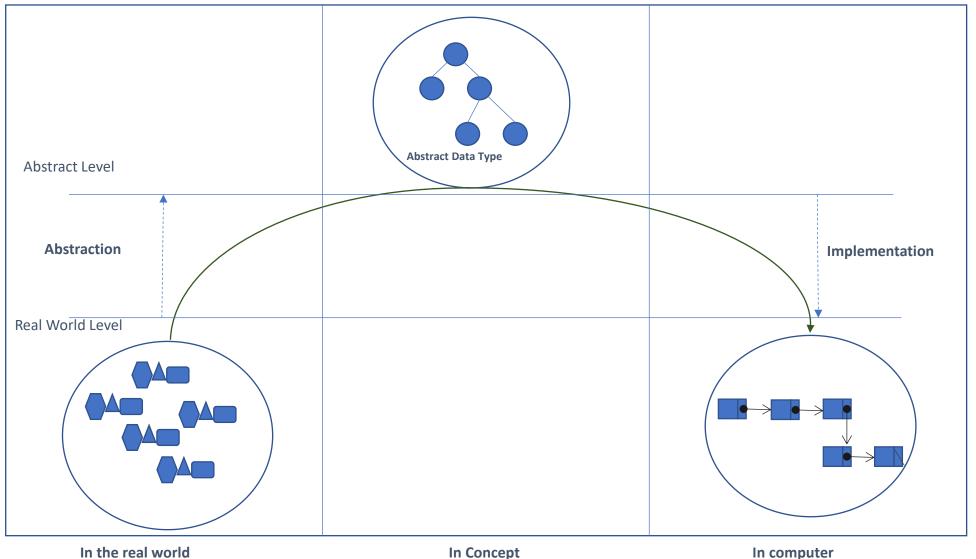

ผู้พัฒนาโปรแกรมต้องสร้างชนิดของ ข้อมูลพิเศษขึ้นมาใช้เอง ชนิดของ ข้อมูลที่สร้างขึ้นมานี้ก็คือ ข้อมูล นามธรรม (Abstract Data Type) นั่นเอง

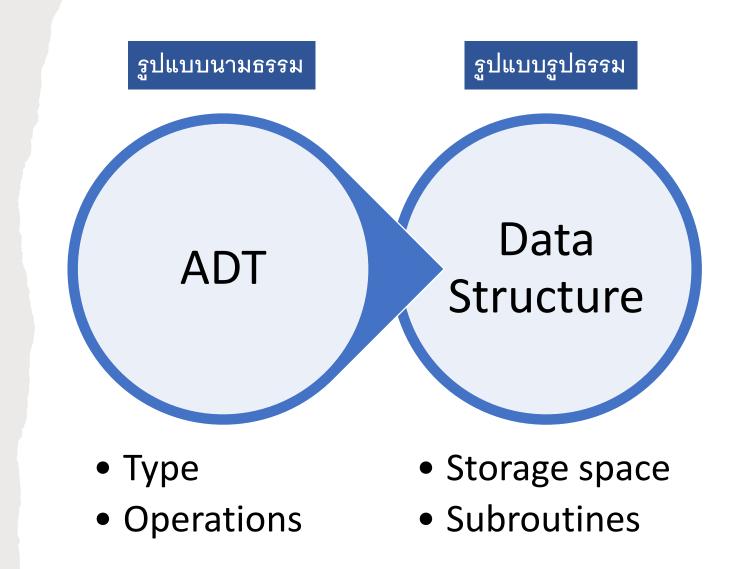
เมื่อสร้างข้อมูลนามธรรมขึ้นมาใหม่ ผู้สร้างก็ต้องกำหนด operations ที่ สามารถทำงานได้กับข้อมูลชนิดนี้ ขึ้นมาด้วย เช่นเดียวกันกับการสร้าง ชนิดข้อมูล SET ตามตัวอย่าง

Abstraction VS Implementation

48

ความสัมพันธ์ของ ADT และโครงสร้างข้อมูล

Array Rotation Problem

Exercise: Left Rotation

- A *left rotation* operation on an array of size *n* shifts each of the array's elements *d* unit to the left. For example, if 2 left rotations are performed on array [1, 2, 3, 4, 5, 6, 7], then the array would become [3, 4, 5, 6, 7, 1, 2].
- Given an array of *n* integers and a number, *d*, perform *d* left rotations on the array. Then print the updated array as a single line of space-separated integers.

METHOD 1: Using temp array

Input arr[] =
$$[1, 2, 3, 4, 5, 6, 7]$$
, d = $[2, n]$

- 1) Store the first d elements in a temp array temp[] = [1, 2]
- 2) Shift rest of the arr[] arr[] = [3, 4, 5, 6, 7, 6, 7]
- 3) Store back the d elements arr[] = [3, 4, 5, 6, 7, 1, 2]

Time complexity: O(n)

Auxiliary Space : O(d)

METHOD 2: Rotate one by one

```
leftRotate(arr[], d, n)
start
  For i = 0 to i < d
    Left rotate all elements of
arr[] by one
end</pre>
```

- Let us take the same example arr[] = [1, 2, 3, 4, 5, 6, 7], d = 2
- Rotate arr[] by one 2 times
- We get [2, 3, 4, 5, 6, 7, 1]
   after first rotation
- and [3, 4, 5, 6, 7, 1, 2] after second rotation.
- Time complexity : O(n * d)
- Auxiliary Space : O(1)

METHOD 3: A Juggling Algorithm

Instead of moving one by one, divide the array in different sets

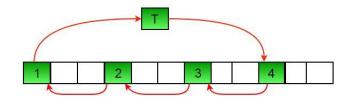
where number of sets is equal to **GCD** of *n* and *d* and move the elements within sets.

If GCD is 1 as is for the previous example array (n = 7 and d = 2), then elements will be moved within one set only, we just start with temp = arr[0] and keep moving arr[I+d] to arr[I] and finally store temp at the right place.

Example: Juggling Algorithm

n =12 and d = 3. GCD is 3 and Let arr[] be {1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12}

a) Elements are first moved in first set

arr[] after this step --> {4 2 3 7 5 6 10 8 9 1 11 12}

- b) Then in second set. arr[] after this step --> {4 5 3 7 8 6 10 11 9 1 2 12}
- c) Finally in third set. arr[] after this step --> {4 5 6 7 8 9 10 11 12 1 2 3}

Time complexity: O(n) **Auxiliary Space**: O(1)